

835 Vroucně vzýván

transpozice 7

1. Vroucně vzý - ván bu-diž, sva-tý Je - ne, ze-mě čes - ké věr-ný přímluv-



ce; pí-seň chvá - ly, to-bě za-svě - ce - né, čes-ký lid ti zpí-vá ze srd-



ce. Tys nám pří - klad kněze stateč-né - ho, služeb-ní - ka církve v nesná-



zi, jenž ve ví - ru dobré-ho i zlé-ho z cesty ví - ry nikdy neschá-zí.



2. Po staletí paměť přetrvává
o tvé lásce k prosté chudině,
v srdci jejím žila tvoje sláva
v každé těžké dějin hodině.
S odvahou jsi slovo Boží kázal,
příklad Páně měl vždy za svůj štít,
a kde příkaz mlčení tě vázal,
slova uměls v hloubi duše skrýt.

3. I když svět kříž těžký na nás vloží,
tebe vzývat chceme za dnů zlých,
zasvětíme s tebou službě Boží
jazyk svůj i dílo rukou svých.
Slova pravdy chceme mluvit stále,
hotoví se rozdat pro bližní,
podobní však uzavřené skále
mlčet tam, kde slovo Boží zní.

4. Vyslyš naše prosby, svatý Jene,
přimlouvej se za nás u Boha,
ať se nad tvou vlastí stále klene
míru, lásky jasná obloha.
Nechať věrných Čechů zbožné plémě
chová v úctě čistý odkaz tvůj!
Za svůj lid a blaho české země,
mučedníku Páně, oroduj!

2. Po sta - le - tí paměť pře-tr - vá - vá o tvé lás - ce k prosté chu-di -

ně, v srdci je - jím ži-la tvo-je slá - va v každé těž - ké dě-jin ho-di -

ně. S odva-hou jsi slo-vo Bo-ží ká - zal, příklad Pá - ně měl vždy za svůj

štit, a kde pří - kaz ml-če-ní tě vá-zal, slova u - měls v hloubi du-še skrýt.

3. I když svět kříž těž-ký na nás vlo - ží, te - be vzý - vat chceme za dnů

zlých, za-svě - tí - me s tebou službě Bo - ží ja-zyk svůj i dí-lo rukou

svých. Slova prav - dy chceme mluvit stá - le, ho-to - ví se rozdat pro bliž-

ní, podob-ní však u-zavřené ská - le mlčet tam, kde slovo Bo-ží zní.

4. Vyslyš na - še prosby, sva-tý Je - ne, přimlou-vej se za nás u Bo -

ha, ať se nad tvou vlastí stá-le kle - ne mí-ru, lás - ky jas-ná ob-lo -

ha. Nechať věr - ných Čechů zbožné plé - mě cho vá v úc - tě čis-tý odkaz

tvůj! Za svůj lid a blaho české ze-mě, mučed-ní - ku Páně, o-ro-duj!